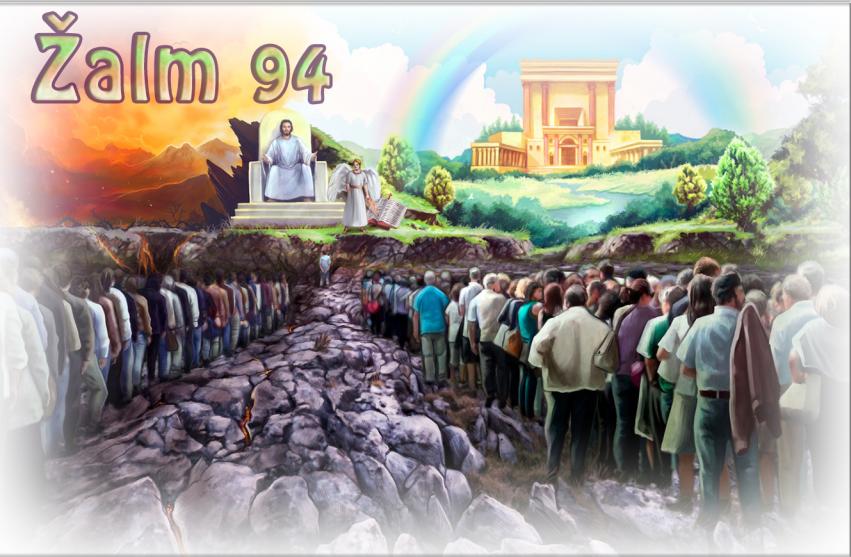

Bože mstiteli, Hospodine, Bože mstiteli, zaskvěj se!
Povznes se výše, ty soudce země, dej odplatu pyšným.
Dlouho ještě svévolníci, Hospodine,
dlouho ještě svévolníci budou jásat?
Chrlí drzé řeči, chvástají se všichni pachatelé ničemnosti
a deptají tvůj lid, Hospodine, činí příkoří dědictví tvému,
vraždí vdovu a bezdomovce, sirotky zabíjejí.
Říkají: "Hospodin nevidí, Bůh Jákobův to nepostřehne."
Přijdete na to, vy tupci z lidu, hlupáci, pochopíte to někdy?
Neslyší snad ten, jenž učinil ucho? Nedívá se snad ten, jenž vytvořil oko?"

Neumí snad trestat ten, jenž kárá pronárody, ten, jenž učí člověka,
co by měl vědět? Hospodin zná smýšlení lidí; jsou pouhý vánek.
Blaze muži, jehož, Hospodine, káráš, jehož svým zákonem vyučuješ:
Dopřeješ mu klidu ve zlých dnech, zatímco se bude kopat
jáma svévolníku. Vždyť Hospodin lid svůj neodvrhne,
své dědictví neopustí. Na soudu opět zavládne spravedlnost,
půjdou za ní všichni, kteří mají přímé srdce. Kdo se mne zastane
proti zlovolníkům? Kdo se za mne postaví proti
pachatelům ničemnosti? Kdyby mi Hospodin nepomáhal,
zakrátko bych bydlel v říši ticha. Řeknu-li: "Už ujíždí mi noha",
podepře mě tvé milosrdenství, Hospodine.
Když v mé nitru roste neklid, naplní mě útěcha tvá potěšením.
Může být tvým spojencem trůn zhoubny, který proti právu
jen trápení plodí? Napadají duši spravedlivou, nevinnou krev
viní ze svévole. Ale Hospodin je můj hrad nedobytný, můj Bůh je má
útočištná skála. Obrátí proti nim jejich ničemnosti,
umílčí je jejich vlastní zlobou, umílčí je Hospodin, Bůh náš!"